

NORSK KENNEL KLUB

Hundeeierens organisasjon

Hund til
nytte og glede

HD1-21006092

Oslo, 08/02/21

Lind, Ellen
Lundamovegen 307

7232 Lundamo

HD - Undersøkelse

Fra veterinær: Støren Dyreklinikk As
Spjeldbakkan 8
7290 Støren

Røntget dato: 28.01.2021
Mottatt NKK: 01.02.2021
Avlest dato: 06.02.2021

Hundens data

Rase og kjønn: Tibetansk Terrier, Tispe
Navn: Rogell's Estèe Lauder
Reg.nr: NO33232/20
Id.nummer: 578095300004753
Far: Rogell's Zam-Boni
Mor: Rogell's Angeliqa

Røntgen nr: 1-21006092

Født: 19.01.2020
ID-merket: Ja
Tidl. rønt.nr:

Diagnose:

*Middels grad hoftelddsdysplasi.
Røntgenbildene viser:*

Hunder med denne diagnosen vil ofte før eller senere få plager med hoftene. Fra hvilket tidspunkt dette opptrer vil variere fra individ til individ, og i mange tilfeller vil man knapt kunne registrere at det feiler hunden noe, kanskje de første symptomene først viser seg i form av stivhet i bakparten når hunden er blitt gammel. Enkelte hunder viser aldri symptomer selv om de har middels grad av HD. Jevnlig mosjon for å bygge opp og vedlikeholde muskulaturen i bakparten er viktig, det er også viktig å holde hunden i passe hold. Hunder som plages i ung alder, det vil si før de er 4 år, vil ofte kunne hjelpes med en operasjon. Det hører til sjeldenhetene at en hund med middels grad av HD må avlives av dyrevernmessige grunner.

Se forøvrig generell informasjon om HD på baksiden.

Med vennlig hilsen
Norsk Kennel Klub
Marte Ottesen
veterinær

Venstre / left Høyre / right

A		
B		
C	X	
D		X
E		
HD-status	D	

TILKNYTTET

Sentralbord: 21 600 900

Postadresse:
Boks 52, Holmlia
1201 OSLO

Besøksadresse:
Nordåsveien 5
1251 OSLO

E-post: helse@nkk.no

HOFTELEDDSDYSPLASI HOS HUND

Hofteleddsdysplasi (HD) hos hund er lidelse i hofteleddene. Lidelsen artet seg på den måten at hofteleddene blir grunne og mer åpne enn det vi finner hos normale dyr. Dette vil i praksis si at lårhodet og hofteskålene ikke passer fullkomment til hverandre, og dette vil kunne gi unormale slitasjeforhold i hofteleddet - noe som igjen kan føre til sekundærforandringer i form av f.eks. forkalkninger i leddet.

Avhengig av hvor uttalt lidelsen artet seg røntgenologisk hos den enkelte hund, gir man hunden en av følgende betegnelser for dens hofteleddsstatus: **Fri for HD, svak HD, middels HD og sterk HD.**

De aller fleste hunder som har HD vil kunne fungere normalt som bruks- og familiehunder og leve et fullverdig liv.

Fordi arveanleggene for HD nedarves fra foreldre til avkom, anbefales det i utgangspunktet at bare hunder som er "fri for HD" brukes i avl. Hvorvidt det er tilrådelig å avle på hunder med mild grad av HD (C), vil avhenge av rasen og hundens øvrige egenskaper. Hunder med svak (C) eller medium (D) grad av HD kan vanligvis mosjoneres og brukes helt normalt så lenge de får god fôring og holdes slanke.

Eier av hund med HD-diagnose "sterk HD" (E) bør rådføre seg med veterinær og raseklubb for informasjon om hvilke forholdsregler som bør tas med hensyn til mosjon, fôring, miljø og forebyggende behandling. Man bør være forberedt på at symptomer som stivhet i bakparten eller halthet på bakbena kan inntreffe. Det er i denne sammenheng viktig å understreke at heller ikke hunder med "sterk HD" nødvendigvis får plager eller problemer med hoftene.

Man kjenner i dag ikke til den eksakte nedarvingsmekanisme for HD, men man vet at arvbarheten er 20 - 30%. Dette vil si at det er stor risiko for at et dyr med HD vil nedarve disposisjonen for utvikling av lidelsen til sine avkom.

Man vet at disposisjonene for utvikling av HD styres av mange gener (polygenetisk nedarving). Miljøfaktorene som fôring, overvekt, mosjon osv. har også stor betydning for om det enkelte individ utvikler HD eller ikke.

Avkom etter individer med HD har større risiko for å utvikle HD enn avkom etter fridiagnostiserte hunder.